

Bruno Grönings Misjon

24. april. 1959, tre måneder etter sin jordiske død, snakket Bruno Gröning i en gruppe venner, hvis integritet er hevet over enhver tvil. Bruno Gröning ble ikke bare hørt, men også tydelig sett på en strålende ren måte. Under mottakelsen av meldingen følte alle tilstedeværende en sterk kraft i rommet. Fru Josette Gröning, som også deltok, bekreftet dette gjennom visse personlige hendelser fra sitt liv med Bruno.

Bruno Gröning:

“... hvis noen skulle spørre hva oppdraget mitt var, sier jeg forsatt: Å bære andre menneskers sykdom, ta over karmaen som ble gitt til meg. Jeg understreket alltid: «gi meg sykdommen din» og mente med det, uten å fortelle alt - fordi mange ord ikke alltid er bra - at jeg nå hadde tatt sykdommen til disse menneskene på meg. Hvis noen følger denne veien, er det vanskelig og preget av mange kamper, for når karma tas fra et menneske, når man bærer korset, kan han ikke se ut som en mann som ikke gjør det. Så jeg tok sykdommene på meg og bar vekten av dem opp gjennom årene. Og ingen skulle si: „Ja, hvorfor kunne han ikke ha hjulpet seg selv?“ Selv om dette spørsmålet blir stilt.

Hvis jeg hadde fulgt en annen vei, kunne jeg ha hjulpet meg selv, men jeg har bevisst tatt sykdommene på meg, veldig bevisst tatt, med hjelp fra “det”, som jeg alltid snakket om. Når denne guddommelige kraften strekker ut hånden og sier: Gi meg din sykdom, og tjeneren vet hva det betyr, så strømmer alt mot ham. Han absorberer den, (tar den opp) og kroppens celler, de synlige, vil være mettede (med mye) av disse sykdommene. Jeg bar korset mitt, et usynlig kors, for andre mennesker, og det etterlot fysiske merker. Og det er slik min siste sykdom skal sees på - ikke som en vanlig sykdom som folk flest kan få, men som en bevisst akseptert og assimilert sykdom.

Tiden min på jorden var omme. Jeg ble kalt tilbake for å tjene andre større oppgaver. Legene lurte på hva som hadde skjedd med hensyn til organiske endringer. De var forbauset over at jeg fremdeles kunne gå, fortsatt spise; å samtale var lett for meg, og at tilsynelatende mirakler skjedde til nesten siste øyeblikk. Det hadde ikke vært mulig hvis det hadde vært sykdommen som verden kjenner som kreft. Men det var en annen type 'kreft' som oppstår gjennom å bære andres sykdommer.

Alle de som aldri tenkte på det, hvorfor jeg ikke kunne hjelpe meg selv, de kan tenke på det. Kroppscellene mine hadde båret disse sykdommene, og de forstørret seg. Sykdommene ble transformert, og delvis spredt i det såkalte “Ingenting”, det «ikke mer eksisterende». Og siden jeg alltid fikk ta bort sykdommer ved hjelp av “Det”, den hellige energien som strålte ut gjennom kroppen min - hvis verktøyet jeg var - ble jeg stadig fylt opp og energien fylt på, ikke bare i halsområdet, men hovedsakelig der leveren, galle, mage og tarmområdet er. Man må kunne fordøye sykdommene; “Det” må fordøye dem. Det som ble funnet inne i leveren, er et tegn på at jeg helt bevisst og målrettet rensset de syke menneskene ved hjelp av “Det”, (gudskraften) og som et verktøy, å rette dem opp, gi dem mot til å endre sine holdninger. Jeg sa bare noen få ord for å trekke oppmerksomheten mot det ene eller det andre, for å trekke oppmerksomheten og tankene deres vekk fra min person, slik at jeg da kunne absorbere sykdommene deres.

Hvis alle forsto dette, ville de ikke spørre. Og når de nå innser at jeg kan jobbe mer fritt og hendene mine ikke lenger er bundet av jordiske begrensninger, så vil de innse at jeg er midt blant dem! De trenger bare å åpne seg selv og de vil føle meg! De trenger bare å åpne sitt hjerte for “Strømmen”, denne uoverstigelige, alt utstrålende helbredende kraft, da vil de føle DET, og noen ganger enda sterkere enn før!
Vær oppmerksom på disse tegn og mirakler!

Alltid din sanne tjener

Bruno

